

RAMON GÓMEZ MARCILLAS, PREGONER DE LA FESTA MAJOR 2015

“SI UN POBLE TÉ ARRELS, TRADICIONS I COSTUMS SEMPRE TINDRÀ LA SEVA IDENTITAT”

En Ramon Gòmez començarà el pregó seguint el fil del seu antecessor, Joan Vidal, i espera que arribi el dia sense “nervis” i “molt content”, conscient que la seva vinculació en la vida cultural i social de Cubelles ha estat clau per ser escollit

Ens trobem amb en Ramon a la Plaça de la Vila entre l'assaig de pastorets, on participa posant la música amb el sac de gemecs, i l'assaig de gralles, colla de la qual forma part des de fa un any. Curiosament, quan arribem, està intercanviant unes paraules amb en Joan Vidal, autor del pregó del 2014. Potser li està donant algun consell. És la millor imatge per escenificar el relleu.

Fa molts anys que són amics. Des de ben petits han compartit molts moments de la seva vida vinculats al teixit polític, cultural i social de Cubelles. Ara, per exemple, ambdós formen part de l'organització dels actes del 250è Aniversari del Campanar de l'església de Santa Maria.

Així com la Comissió de Festes ha apostat per consolidar un tipus de pregó institucional que l'any passat va ser un èxit, en Ramon també vol donar-li una mica de continuïtat. Si bé no ha volgut desvetllar gaires secrets, sí ha confessat que “seguiré el fil i començaré recordant la gent que va viure les Festes Majors que ens va explicar el Joan”. És en aquest moment quan en Joan s'afegeix a la conversa i, en to de broma, li recorda que ell no les pot explicar perquè vivia “allà dalt a la masia”. “No et deixis a ningú”, li diu. “Tranquil”, replica en Ramon, “els tinc tots apuntats”. I comencen a anomenar un reguitzell de noms vinculats a vila. Els dos són memòria viva de part de la història de Cubelles i la seva gent.

Per la segona part del pregó explica que farà ús de la seva faceta d'actor, “però no

de Satanàs i Lluçifer” explica rient. De fet, durant molts anys en Ramon i en Joan havien compartit escenari a l'Aliança representant aquests personatges a l'obra “Els Pastorets” amb el grup de Teatre del Casal de Cultura.

En Ramon de Cal Baró, tal i com és conegut entre els seus convilatans, confessa que de moment no està nerviós. I si en algun moment s'hi posa ja se'n sortirà, “al final tots som gent de Cubelles”.

Com a bon cubellenc el que més li agrada del seu poble és la seva gent, la cultura, el lloc on està, el mar, la muntanya i “les campanes que s'escolten en aquest mateix moment”. De la Festa Major li agrada estar al carrer, i si és vinculat amb la música, millor. L'any passat va sortir amb les gitanes de l'ABPC, enguany s'estrenarà amb els grallers.

Durant molts anys ha col·laborat amb l'organització de la cavalcada de reis i amb la caminada de Cubelles a Montserrat. Ha estat cantaire al Cor l'Espiga i ha participat a les Caramelles. Forma part de les processons de Setmana Santa i ha col·laborat amb diferents programes de Ràdio Cubelles, sobretot parlant de pagesia i excursionisme. També durant quatre anys va ser el Jutge de Pau de la vila.

Com a Regidor de Cultura de l'Ajuntament va impulsar la Trobada de Gegants que se celebra a finals de juliol en motiu de la Festa Major Petita. “Havia anat a una trobada de gegants a Matadepera i em va agradar tant que em vaig dir que

allò ho haviem de fer a Cubelles. I ho vam fer. Llavors em vaig comprar una gralla per fer ballar els gegants”, recorda. També el Concurs de Roses i la Festa de la Bicicleta es van recuperar quan ell era regidor.

“Jo vinc del món del Franco i quan vaig començar estava tot per fer. S'havien de recuperar els costums i les tradicions. La Festa Major havia de deixar de ser només l'envelat i començar a ser també cultural”, explica.

I en Ramon encara va una mica més enllà. “Pensa que a mi em van prohibir parlar en català. Quan vaig baixar de la masia jo no sabia parlar castellà. Semblava de fora i no entenia perquè no podia parlar la llengua que m'havien ensenyat el pare i la mare”.

Ser el pregoner d'enguany li fa molta il·lusió. “Em vaig posar molt content, però no m'ho miro com una cosa personal. Crec que formo part de la cultura popular de Cubelles. I a mi el que m'agrada més és la cultura de base, que són les arrels i tradicions del nostre país que és Catalunya. I ara més que mai hem de treballar perquè ningú ens digui per on hem de passar”.

Per acabar reivindica el paper de la cultura: “si un poble té arrels, tradicions i costums, sempre tindrà la seva identitat. I l'hem de defensar i transmetre als nostres fills i als nostres néts per tal que no es perdi”.

Anna Morcillo